

XXXVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Lods væsenet.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 15de Mai 1879).

Naar nærværende Lovforslag, der tidligere gjen- tagne Gange har foreligget Folkethinget, hidtil ikke er fremmet videre, maa Aarsagen dertil, som det fremgaar af Forhandlingerne, ikke søges i Mangel paa Samstemning i de Principer, hvorpaa Forslaget er bygget, men navnlig dert, at disse Principer, særlig hvad Lodsvangens Op- hævelse og Priskepengenes Afstæffelse angaar, ikke kunde siges at være fset Fyldest i den fornødne Udstrækning, saalænge Lodsvangen ved Nyords Lodsferi ikke var afløst, og Foranstaltningen om Priskepengenes Ophør var stude ud i Fremtiden. Den førstnævnte Hindring er nu hævet ved en i dette Niemed udkommen særlig Lov, og med Hensyn til Priskepengene er der (jfr. nedenstaaende Vædringsforslag til § 48) opnaaet Enighed med Ministeren om en Tidsfrist for denne Sags Gjennemførelse, som Udvalget finder tilfredsstillende. Ved Loven vil saaledes den nu tilbagestaaende Lodsvang (jfr. dog § 15) strax blive hævet, og Erlæggelsen af Priskepenge vil ophøre senest 1ste Januar 1881. Den Lettelse, som Skibsarten ved disse Foranstaltninger opnaar, finder Udvalget vel begrundet. At Skibe, i Tilfælde hvor de ikke behøve Lods, alligevel skulle betale Lodspenge, synes ligesaa lidet stemmende med Billighed, som den for Lodsfer og Skibsarten tidspildende Maade, hvorpaa Betaling for Afmærkningen af Farvandede nu optrædes, kan kaldes tidsvarende. Paa den anden Side maa man med Lovforslaget være enig i, at det Indtægtstøb for Lodsferierne, som fremkommer ved denne Ordning, ikke kan bæres af disse. Det maa saaledes betragtes som en Selvfølge, at Staten maa overtage Farvandedes Afmærkning, og forsaavidt dette Arbejde fremdeles besørjes ved Lodsferne, hvad vel i Reglen vil ffe,

derfor yde disse en passende Betaling (§ 48). Denne Betaling vil nu vel for en meget væsentlig Del dække det nævnte Indtægtstøb, hvad Priskepengene angaar, men der bliver dog i tre Henseender udekket Tab tilbage, nemlig dels i Anledning af Lodsvangens Ophør, dels i Tilfælde, hvor Betalingen for Afmærkningen ikke naaer op til den hidtil oppebaarne Indtægt af Priskepengene, og endelig hvor Lodsfortjenesten forringes som Følge af, at Skibe, der nu istedetfor at betale Priskepenge foretrække at tage Lods, efter den nye Ordning seile videre uden Lods. Lovforslaget har taget Hensyn hertil, idet § 17 og § 48 sidste Stykke bestemmer for saadanne Tab en Godtgjørelse af Statskassen til de paagjældende Lodsferier for et Tidsrum af 10 Aar, beregnet efter Gjennemsnitsindtægten af de sidste 5 Aar, medmindre, tilspies der, Lodsferierne ikke ved en Indskrænkning af Lodsfernes Antal have opnaaet en til Indtægtstøbet svarende forøget Fortjeneste. Udvalget finder det billigt, at en Godtgjørelse i de nævnte Henseender ydes, og har heller Intet at erindre imod, at denne for det nu ansatte Personales Vedkommende udstrækkes til den anførte Tidsfrist af 10 Aar. Derimod kan man ikke erjende det for hensigtsmæssigt at fastsætte en bestemt Norm for denne Godtgjørelse, idet man derved, navnlig hvad Bestemmelsen i § 48 angaar, i Virkeligheden vilde komme til at fikre en stor Del Lodsferier en fast Indtægt for en længere Aarrække, hvilket ikke stemmer med de Regler, man ellers i Tjenestens Lørv har anlagt for Lodsfernes Lønningsforhold. Man har derfor foreslaaet at lade § 17 udgaa og at omændre sidste Stykke af § 48 saaledes, at det kommer til alene at omfatte Godtgjørelse for